

РЕСОЦІАЛІЗАЦІЯ ЗАСУДЖЕНИХ ЯК ЦІЛІСНА СИСТЕМА СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ РОБОТИ

ПЕШКО І.

Copyright © 2013

Актуальність теми. Деструктивні тенденції у життєдіяльності соціальної сфери суспільства, сприяють поглибленню відомих форм соціальної деградації. Це виявляється у порушенні або ігноруванні значною частиною населення не лише ціннісних норм, а й традицій, стереотипів, усталених стилів мислення та діяльності. У цій ситуації в одних людей посилюється здатність до пошуку ефективних шляхів адаптації в нестабільному соціумі, а в інших, навпаки, вона втрачається, що призводить до поширення девіантних форм поведінки. За таких умов украй загострились проблеми із злочинністю, причому кожен п'ятий злочин скоюється повторно, тобто є рецидивом, адже людина, яка перебувала у в'язниці, повертаючись у соціум, зустрічається із багатьма труднощами життя, які позбавляють її можливості майбутньої перспективи у навчанні, працевлаштуванні. Створюючи частково обмежений вибір соціальних ролей, особистість замикається у своєму власному світі, набуваючи негативних рис, які є причиною майбутньої делінквентної поведінки.

Зрозуміло, що, потрапивши у нове соціальне оточення, засуджена особа втрачає набуті соціально корисні зв'язки, в неї активізується процес взаємопроникнення негативних асоціальних суспільних взаємин, які в подальшому негативно впливають на її життєповсякдення. Після ув'язнення вагомим є процес ресоціалізації особи, набуття нею таких норм, зразків поведінки та диспозицій у соціумі, які в кінцевому підсумку знешкоднують вияв форм і стилю девіантної поведінки.

У законодавчих актах, котрі регламентують діяльність пенітенціарної служби України, метою виховної роботи є ресоціалізація особистості правопорушника, що активно впроваджується у кримінально-виконавчу практику новітніх підходів, технологій, форм, методів і засобів соціально-виховної роботи. В установах виконання покарань створюються і вдало функціонують психологічні, соціальні служби, розробляються і впроваджуються форми роботи шляхом психолого-педагогічного співробітництва, здійснюється співпраця з закладами охорони здоров'я як на території установ виконання покарань, так і в регіональних медичних установах, виконується напружена робота стосовно успішної соціальної адаптації, реабілітації та ресоціалізації осіб, які ще знаходяться або вже звільнилися з місць позбавлення волі. Саме тому проблеми соціалізації звільнених правопорушників вимагають злагоджених, скоординованих дій на основі наукового підходу. Термін "ресоціалізація" досить часто зустрічається як у вітчизняних, так і зарубіжних наукових публікаціях, присвячених проблемі адаптації звільненого правопорушника до умов життя на волі.

Мета: дослідити особливості позитивної ресоціалізації засуджених. **Об'єкт дослідження** – соціально-психологічна робота з засудженими. **Предмет дослідження** — процес ресоціалізації осіб, звільнених з місць позбавлення волі.

Методи дослідження. В дослідженні використано комплекс різноманітних емпіричних і теоретичних методів дослідження, які (відповідають меті та поставленим завданням: аналіз та синтез наукової літератури, узагальнення, метод порівняльного аналізу, системний метод, спостереження, анкетування, діагностування.

Наукова новина дослідження полягає у виявленні теоретичних аспектів цілісної системної соціально-психологічної роботи з особами, які перебували в місцях позбавлення волі.

Практичне значення дослідження визначається розробкою системної корекційної програми ресоціалізації засуджених, яка сприяє зниженню агресивності та деструктивної поведінки, становленню позитивної самооцінки, створенню системи моральних, ідейних, правових переконань, відповідно до прийнятих у суспільстві норм і цінностей, відновленню здатності до стабільної самостійної законотворчої поведінки після відбування покарання.

ДІЛОВА ГРА ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА

ПІДЛУБНИЙ Є.

Copyright © 2013

На сьогоднішній день, у період економічної кризи в Україні все більше спостерігається зниження духовного життя населення, яке призводить до виникнення найрізноманітніших соціальних відхилень у суспільстві (девіантної та криміногенної поведінки, поширення безробіття, низьке матеріальне забезпечення, занепад морального рівня життя населення та багато ін.). Тому у суспільстві виникає потреба у підготовці висококваліфікованих спеціалістів у сфері соціальної роботи, які зміogli б вирішувати проблемні ситуації, що виникли на ґрунті соціальних відхилень у суспільстві. Нерідко після закінчення навчальних закладів, соціальним працівникам бракує професійної майстерності (особливо це стосується практичного змісту), для вирішення завдань, що виникають у щоденному житті. Тому цікавим є дослідження поєднання креативності та ділової гри як різновиду методів професійної майстерності соціального працівника.